

AUTA do (válečné) NEPOHODY

Z přístřešku na okraji základny si naši mechanici vybudovali krytou montážní halu, do které zajedou i s tou největší technikou. K dispozici mají dvě pojízdné automobilové dílny na tratích a jednu na V3S.

S vozidly Land Rover nejsou v podstatě žádné potíže. V Afghánistánu jezdí i pancéřované verze, které byly původně pořízeny pro kontingenty Vojenské policie nasazené v Iráku. Horší je to s opravami a provozem šesti bojových vozidel BVP 2. Přestože jezdí převážně jen po základně a na střelby, jsou u nich potíže s dobíjením, často také odchází hadice. Starají se i o dva obrněné transportéry OT 64,

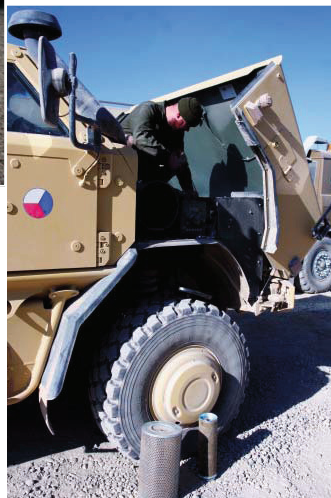
kteří jsou na základně ve zdravotní verzi.

Ještě nedávno zajišťovalo družstvo oprav provoz lehkých obrněných vozidel LMV Iveco, s kterými vyjíždějí příslušníci Útvaru speciálních operací SOG Vojenské policie. „Tyto obrněné automobily byly v pohodě, setkávali jsme se s nimi, jen když kluci potřebovali udělat nějaké úpravy. Jednalo se například o dodělaní lafetáže, také jsme přidělávali infravětla,“ vzpomíná praporčík Josef Daněk.

Pro potřeby kontingentu jsou tato vozidla velice vhodná. O to více se vojáci diví, že dva obrněnci tohoto typu již řadu týdnů nečinně stojí

Text a foto: Vladimír MAREK

Desítky vozidel českého provinčního rekonstrukčního týmu vyjíždějí denně do nejrůznějších koutů afghánské provincie Lógar. Za jejich provoz je odpovědné družstvo oprav, které tvoří pouhých osm lidí.

na kábulském letišti. Může prý za tím být skutečnost, že patří Vojenské policii.

Vozidla Dingo jsou po technické stránce již v pořádku. Příčina slabého výkonu jednoho z nich nebyla v palivu. Rozbor ukázal, že je naprosto v pořádku. „Podle mého názoru za všechno mohla malá zkušenost řidičů. Němci vyráběli tuto techniku původně s šestiválcovým motorem, současný čtyřválec není na tuto těžkou techniku dostatečně silný. Pokud řidiči používají v náročném afghánském terénu automatickou převodovku, mají problémy. V nejnáročnějších úsecích je potřeba řadit manuálně,“ vysvětluje rotmistr Daniel

Čapčuch. Řidiči se ale ohrazují, prý jezdí převážně na manuální převod. Firma vyměnila palivové filtry a od té doby dingo šlape velmi dobře.

Nejslabším článkem je elektrika vozidla, zde dochází poměrně často k poruchám. Pomoci by měl mechanik výrobce Frenk Lauckner, který působí přímo na základně Shank, a tak prakticky denně spolupracuje s našimi vojáky. Je to zkušený odborník, který má za sebou mimo jiné i službu v Bundeswehru. Vozidla by měla mít ještě minimálně rok servis zdarma. Případné opravy na dingy představují ale něco jiného, než na co jsme zvyklí. Frenk Lauckner přijde s počítačem, připojí ho k technice, a ten mu okamžitě diagnostikuje, kde je závada. Neurčí ale již, co je její příčinou. Na to musí přijít mechanik sám.

Občas bývají komplikace se zajišťováním náhradních dílů. Němci mají sice servis na tato vozidla v Kábulu. Někdy se ale stane, že je ani tam nemají. Pak se naši mechanici musejí obrátit na firmu, která je dováží do České republiky. Ta si je pak vyžádá u výrobce KMW. Než se dostanou do Afghánistánu, trvá to mnohé týdny.

Ještě méně spokojené jsou osádky těchto vozidel. Hovoří především o malé palebné síle. Ve věži je pouze jeden kulomet ráže 7,62 mm. Je sice ovládan zevnitř, ale nelze s ním střelit do všech směrů. Při nabíjení musí střelec vylézt na střechu a tím se vystavuje palbě protivníka. Doplnit vozidlo našimi zbraňovými systémy prý zatím není možné, tato technika je totiž stále ještě v záruce. Některé další alianční armády mají vozidla Dingo v Afghánistánu,

ovšem s nesrovnatelně větší palebnou silou.

Toto obrněné vozidlo je navíc natolik velké, že do klikatých uliček afghánských obcí je velice problematické se s ním dostat. Nespornou výhodou je jeho balistická ochrana. Vysoký pancéřovaný podvozek kónického tvaru poskytuje druhý stupeň ochrany. Američané prý na prostředku MRAP mají ale čtvrtý stupeň. Pokud se prý zlepši bezpečnostní situace, tak by v budoucnu mohla být dinga vhodná pro přepravu civilní části týmu. Byly by to jakési pancéřované autobusy. Otázkou zůstává, zda čtrnáct kusů není příliš mnoho.

Více než dvacítku vozidel Humvee zapůjčených americkou armádou mají na starost Američané, kteří sídlí v bezprostředním sousedství. Tito mechanici jsou velice zkušení. Pracují zcela jiným stylem. Neopravují jednotlivé součástky, ale jednoduše vyměňují celé bloky. „Řada součástek k této technice má zcela jiné normy, než jsou obvyklé v Evropě. Například šrouby mají odlišné stoupání, museli jsme naše řidiče vybavit soupravou speciálních klíčů,“ upozorňuje praporčík Josef Daněk.

Afghánské prašné prostředí vyžaduje věnovat zvýšenou pozornost vzduchovým filtrům. Je potřeba je pravidelně jednou týdně vyfoukávat kompresorem. Jinak dochází k poruchám u jakékoliv automobilové techniky. <<

